

کارگران جهان متحد شوید!

دبیر کمیته کردستان محمد آسگران
 Tel: 0049 1633458007
 E-mail: asangaran@aol.com
 مسئول ارتباطات شهرهای کردستان عبدل کلپریان
 Tel: 00358 405758250
 E-mail: abdolgolparian@yahoo.com
 همکاری سر دبیر: بهمن خانی
 E-mail: khani@live.nl

ایسکرا ۳۵۸

اساس سوسیالیسم
 انسان است.
 سوسیالیسم
 جنبش بازگرداندن
 اختیار به انسان است.

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

www.iskraa.org

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

چهارشنبه ها منتشر میشود

۲۹ فروردین ۱۳۸۶، ۱۸ آوریل ۲۰۰۷

سر دبیر: عبدل کلپریان abdolgolparian@yahoo.com

پيام حزب کمونیست کارگری به مردم آزادیخواه

از معلمان با تمام قوا حمایت کنید

میکنند و خود را در مقابل رژیم میبینند.

رژیم بخوبی خطر این مبارزه را برای خود میشناسد و با دستگیری تعداد زیادی از معلمان در شهرهای مختلف قصد دارد آنها را مرعوب

صفحه ۳

تاریخ جمهوری اسلامی به حساب میآید. میلیونها دانش آموز در جریان این مبارزه و خواستهای بحق معلمان خود قرار گرفته اند و بعضا حتی شاهد دستگیری معلمان خود بوده اند. دانش آموزان وسیعا با معلمان احساس همبستگی

بیشک همه شما از مبارزه معلمان و اعتصاب دو روز اخیر آنان مطلع هستید. این بزرگترین اعتصاب معلمان در طول تاریخ این کشور است و جمعیت کثیری از معلمان را دربر گرفته است. این توده ای ترین اعتصاب در طول

فعالین و تشکلهای کارگری به استقبال اول مه میروند

چگونه میتوان توده وسیع کارگر و جامعه را به میدان آورد
 نگاهی به گرایشات بازدارنده در جنبش کارگری

محمد آسگران

این وجود نتوانسته اند که توده وسیع کارگران را به میدان بیاورند. باید اذعان کرد که این تجمعات به نسبت وسعت و گستردگی طبقه کارگر و مردم برابری طلب هنوز کم دامنه بوده است.

اما تا جایی که خبرهای رسیده نشان میدهد امسال جنب و جوش سازمانیافته تری برای برگزاری تجمعات وسیع اول مه در جریان است. فعالین کارگری در اقسا نقاط ایران در مورد این موضوع مهم در حال بحث و بررسی و تصمیم گیری هستند. از قرائن پیدا است که امسال فعالین کارگری و رهبران عملی میخواهند در سطحی وسیع و از صفحه ۲

مراسمهای اول مه به يك سنت قوی و قابل توجه در جامعه تبدیل شده است. هر ساله کارگران و همه آزادیخواهان و کمونیستها این روز را گرامی میدارند. این سنت چنان جا افتاده و همگیر شده است که خانه کارگر و شوراهای اسلامی رژیم هم ناچار شده اند که آنرا گرامی بدارند. در چند سال اخیر مراسمهای اول مه با بیانیه ها و قطعنامه هایی روشن در نقد سرمایه و بیان خواسته های اساسی جامعه همراه بوده است. هرکدام از این قطعنامه ها ادعانامه طبقه کارگر و چپ جامعه علیه نظام حاکم و مناسبات تولیدی سرمایه داری بوده است. فعالین کارگری و رهبران عملی چپ و کمونیست اما با

تعدادی از تشکلهای کارگری در ایران:

محمد صالحی باید فوراً آزاد شود
 اول مه را باشکوه تر از هر سال برگزار خواهیم کرد

صفحه ۴

تجمع کارگران خباز سقز در دفاع از
 محمود صالحی به خشونت کشیده شد

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران صفحه ۶

نامه فرزند محمود صالحی، کارگر دستگیر شده در سقز

از سایت کارگران ایران

صفحه ۴

دومین روز اعتصاب معلمان در شهرهای کردستان گسترده تر شد

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۵

معلمان خمینی شهر با تجمع اعتراضی خود معلم زندانی را آزاد کردند و با گل و شیرینی از او استقبال کردند

حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۵

دومین روز اعتصاب سراسری معلمان با قدرت انجام شد در کرمان و همایونشهر تعدادی از معلمان دستگیر و در برخی شهرها مورد تهدید قرار گرفتند

حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۵

یک اتحادیه کارگری در استرالیا خواهان آزادی فوری محمود صالحی شد

اندر و فرگوسون دبیر ایالتی

صفحه ۶

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱

فعالین و تشکلهای کارگری ...

گسترده این مراسمها و تجمعات را برگزار کنند. انتظارات و توقعات بالا است. باید تلاش کرد که توده وسیع کارگران و معلمان و مردم برابری طلب را به میدان آورد. اول ماه مه امسال میتواند نقطه عطفی در مبارزات طبقه کارگر و نقد سوسیالیستی این طبقه برای رهایی جامعه باشد. اما موانعی هنوز بر طرف نشده و نقد نشده موجود است. این موانع را باید نقد و حاشیه ای کرد و راههای مقابله با آنها پیدا کرد.

این موانع کدامند؟

طبعاً اولین مانع برای گسترش تجمعات اول مه و هر اعتراض کارگری وجود رژیم اسلامی و سیاستهای سرکوبگرانه آن است. اما رفته رفته عبور از این مانع و راههای مقابله با آنها خود کارگران پیدا کرده اند. با این وجود موانع به همینجا محدود نمیشود. حقیقت این است که محدودنگری بخشی از فعالین کارگری و تاثیر سنتهای دست و پاگیر چپ سنتی و امکانگرایی و پراکماتیسم همچنان موانعی هستند که هنوز در میان بخش قابل توجهی از فعالین کارگری عمل میکنند. مانع رژیم اسلامی تنها با تقویت اعتراضات کارگری و گستردگی و هماهنگی جنبشهای اجتماعی میتواند خنثی و بی اثر شود. اما برای گسترش همین اعتراضات موانعی سیاسی و سنتهای دست و پاگیر عمل میکنند. برای تغییر تناسب قوا به نفع مردم تحت ستم و طبقه کارگر این سنتهای سیاسی را باید شناخت و نقد کرد. زیرا این سنتها فعالین کارگری و فعالین دیگر جنبشهای اجتماعی را با مشکل روبرو کرده است.

برخلاف کسانی که از دور دستی بر آتش دارند و فقط آرزوهای کلی و نامفهومشان را بیان میکنند و از راه حل عملی و نقد موانع ناتوان هستند، مشکل این نیست که گویا سکتاریسم این یا آن تشکل کارگری

و حمایت از مبارزه دیگر جنبشهای اجتماعی... ندارند خودشان بهتر از هر کسی این مسایل را میشناسند.

هر کارگری که چند ماه در محل کار اشتغال داشته است میداند که استثمار، مبارزه و اعتصاب و اعتراض و اتحاد چه جایگاهی دارد. اما علاوه بر وجود یک رژیم سرکوبگر، آنچه که کارگران و فعالین کارگری را مانع شده است سنتهای همین چپ سنتی و غیرکارگری است که خود به دو دسته تقسیم میشود. ۱- چپ سنتی با روشهای عصباننده خرده بورژوازی که درس اکابر به کارگران و فعالین کارگری میدهد و اهمیت اعتصاب و همبستگی را با الفاظی توهین آمیز به کارگران گوشزد میکنند. ۲- گرایش رفرمیستی که با روشی سازشکارانه و "امکانگرایی" را در پیش گرفته است. این گرایش دوم سالها در جامعه تبلیغ شده و دارای سنتی قوی در جامعه و به طبع جنبش کارگری است. در زیر فشار خفقان، امکانگرایی و راه سازش با حاکمان را از دروازه قانون کار تعقیب میکنند و استفاده از مواد قانونی برای اصلاحات را در دستور خود قرار داده است.

گرایش اول یا همان چپ خرده بورژوازی و بیربط به کارگر جایگاه جدیدی ندارد. اینها محدود به تعدادی فعالین سازمانهای چپ و یا بریده از این سازمانها از روی بی خیالی و بی ربطی، نه مشکلات موجود را میشناسند و نه توان تحلیل آنها دارند. به همین دلیل مانع جدی هم بحساب نمی آیند. فقط باید آنها شناخت و بیش از پیش حاشیه ای کرد.

اما برعکس گرایش اول که ربطی به کارگر و مبارزه کارگری ندارد، گرایش رفرمیستی با محافظه کاری و امکان گرای مرتب به کارگران رادیکال و کمونیست هشدار میدهند که: "چپ روی نکنید، زود است، از امکانات قانونی باید استفاده کرد، فلان آخوند و بهمان مسئول رژیم اسلامی مثل آن یکی فالانژ حکومت نیست و آرام برخورد

میکند و یا این وزارت از آن یکی نرمتر است و فلان بند قانون کار این حق و آن حق را برسمیت شناخته است و" این گرایش بخش معینی از فعالین کارگری را زیر نفوذ خود دارد. اگر چه این گرایش دل خوشی از حکومت ندارد اما از نظر تاکتیک قائل به بازی در میان جناحهای رژیم است. اینها تاکتیک شان نشان میدهد که هنوز از بخشی از رژیم اسلامی و تعدادی از حاکمان قطع امید نکرده اند. بخشی از این گرایش میخواهد از امکانات خانه کارگر و شوراهای اسلامی "استفاده" کند و بخش دیگر با یک درجه فاصله از ارگانهای رژیمی مانند خانه کارگر و شوراهای اسلامی، چشم امید به استفاده از راههای قانونی دارد. با وجود تحولات موجود و تعادل قوای فعلی هنوز فکر میکنند از سر امکانات قانونی باید حرکت کرد.

تجزیه و تحلیل مشخص از شرایط مشخص به سیر این گرایش تبدیل شده است. اما مشکل همان تحلیل مشخص است که این گرایش نمیتواند ببیند که تعادل قوا تغییر کرده است. این گرایش عمدتاً در میان کارگران و فعالین کارگری سن و سال دار رواج دارد. بخش قابل توجهی از فعالین گرایش رفرمیستی هنوز "پشت پرده" هستند و تحلیلشان این است که نباید جلو بیفتند. فکر میکنند پرونده های قدیم رو میشود و مشکلات قدیم در شکلی تازه یک بار دیگر آنها را تهدید میکند. اما بخشی از این گرایش سازشکارانه در میان کارگران اسم و رسم دارند و فعالیت سندیکیایی و ایجاد رفرم در چهارچوب قانون را پی میگیرند.

بخشی از این گرایش محافظه کاریا همان نیروی "پشت پرده" از لحاظ فکری و گرایش طبقاتی رادیکالتر است. این بخش از فعالین ذهنیت نسل جدید را ندارد. هنوز قالب گرفته دهه شصت است. رسوبات یک انقلاب شکست خورده هنوز بر ذهنیت این نسل سنگینی میکند. بخش قابل توجهی از این نسل آدمهای شریف و چپی هستند که نقد سرمایه برایشان جز "بدهیات" است اما سیستم و سنت فکری و

پراتیکی آنها همان سنتهای قدیم و ذهنیت ترس از بازگشت دهه شصت است. اینها نمیتوانند بپذیرند که جامعه وارد فاز دیگری شده است. در حالیکه نسل تازه و فعالین کارگری نسل جوان، نسلی که در زمان همین رژیم بزرگ شده و یا چشم به جهان گشوده است هیچ بدهکاری به این رژیم ندارد. از آن نمی ترسد. خود را صاحب حق آب و گل میداند. ممکن است از نظر فکری این نسل جوان بخشد از جریان مسایل چپ و گرایشات متعدد آن نباشد و از این لحاظ کم اطلاع باشد. اما نقدش طبعی و رادیکال است. اعلام میکند طبقه کارگر و کارکنان مزدی باید صاحب واقعی جامعه باشند. بارها با زبانی ساده اعلام کرده اند که این آخوندهای الدنگ میخواهند با ریش و پشم ایران ما را به ۱۵۰۰ سال قبل برگردانند. در حالی که ما میخواهیم مثل مردم اروپا و آمریکا زندگی کنیم. همین کلمات برای چپ سنتی و محافظه کار کافی است که این کارگران و فعالین نسل جدید را غرور زده و بی توجه به فرهنگ و تاریخ "خودمان" توصیف کنند و اهمیت و جایگاه آنها را درنیابند. این تفاوت نسلی، جدل سیاسی و سنتهایی متفاوتی را با خود به عرصه مبارزه کارگری سوق داده است.

هنگامیکه به این طیفهای گوناگون در جنبش کارگری نگاه میکنید میتوان آنها را در دو دسته عمومی و یا دو طیف وسیع تقسیم کرد. طیفی رادیکال با تجارب و توقعات متفاوت اما افقی کمابیش نزدیک بهم، و طیف امکانگرا و "رفرمیست" که اکثر مواقع دنبال راه سازش و فعالیت قانونی است. فعالین این دو طیف کم و بیش همین حالا دارند با هم همکاری میکنند. گرایش امکانگرا به دلیل قدمت و سنتهای بیشتر شناخته شده در جنبش کارگری و فشار سرکوب حکومت که گرایش امکانگرایی را بیشتر تقویت میکند از اعتبار معینی برخوردار شده است. مخصوصاً تجربه با ارزش سندیکیایی

زنده باد اول مه روز جهانی کارگر!

از صفحه ۱

پیام حزب کمونیست کارگری به مردم آزادیخواه . . .

شده است. سرنوشت این مبارزه به همه ما مربوط است. باید پیروزی کنیم.

کارگران، دانشجویان، زنان، جوانان، مردم، ایرانیان مقیم خارج، مطالبات حق طلبانه معلمان، خواست آزادی فوری و بی قید و شرط معلمان زندانی، خواست افزایش بالای دستمزد، کمک به حل مسکن آنها، آزادی بیان و اعتصاب و تجمعات اعتراضی و در یک کلام معیشت و منزلت حق معلمان و حق همه ما است. اعتصاب عمومی معلمان الگویی است که دیر یا زود کل طبقه کارگر باید به آن دست بزند و این رژیم را از پا درآورد. معلمان الگویی مناسبی از مبارزه سراسری و توده ای را در مقابل ما قرار داده

کند و این مبارزه را در هم شکنند. معلمان تا این لحظه قاطع و مصمم به مبارزه خود ادامه داده اند. نه دستگیری ها و تهدیدها و نه وعده وعیدهای ناچیزی که مقامات رژیم مجبور به دادن آنها شده اند، هیچکدام موجب تضعیف این مبارزه و از بین رفتن اتحاد و یکپارچگی معلمان نشده است. برعکس هرروز تعداد بیشتری در اعتصاب شرکت میکنند و به این مبارزه میپیوندند. این مبارزه را باید با تمام قوا حمایت و تقویت کرد.

این مبارزه نه تنها از نقطه نظر معلمان و خواستهای بحق آنها باید مورد پشتیبانی همه جامعه قرار گیرد بلکه بعلاوه بعنوان بخشی از

همه مردم با شرکت گسترده در تجمعات اعتراضی معلمان، و همراهی با آنها در خارج کشور، لازم است از معلمان پشتیبانی کنند. اول مه نیز نزدیک است. بخش های مختلف جامعه باید خود را برای برگزاری هرچه عظیم تر اول مه و جوش زدن مبارزات خود به یکدیگر آماده کنند و پاسخ همه این سرکوبگرها و دستگیری ها را با قدرت در اول مه بدهند.

پیروز باد
مبارزه حق طلبانه معلمان
زنده باد جمهوری سوسیالیستی
زنده باد اول مه

اصغر گرمی
رئیس هیئت مدیران
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۷ فوروردین ۱۳۸۶
(۱۶ آوریل ۲۰۰۷)

از صفحه ۲

فعالین و تشکلهای کارگری . . .

از حل نشدن این تناقض است. اما فضای سیاسی و مبارزاتی جنبشهای اجتماعی در ایران تعیین کننده جهت و خط سیاسی این گرایش بوده است. این فعالین از لحاظ افق سیاسی و تحلیل و ارزیابی از اوضاع فعلی رادیکالیسم سوسیالیستی را نمایندگی میکنند اما در تحلیل از جایگاه گرایشهای مختلف درون جنبش کارگری یک تصویر خاکستری دارند.

تناقض رفتاری و فعالیت این دسته از فعالین کارگری بروزات تناقض سیاستهای رادیکال و سوسیالیستی آنها با روشهای سنتی و رفرمیستی است. به همین دلیل این دسته از فعالین اختلافشان با رفیق کنارداستان بیشتر خود را بروز میدهد تا اختلافشان با گرایش "رفرمیستی" و امکانگرایانه که از لحاظ طبقاتی دو افق متفاوت را نمایندگی میکنند.

چه باید کرد؟

فعالین چپ و کمونیست در جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی لازم است این تناقض و نقد روشهای محدودنگرانه تا کنونی را وظیفه خود قرار دهند. تبلیغ و سازمان دادن جنبش شورایی و اتکا به مجمع عمومی، دخالت مستقیم کارگران و فعالین کارگری در امر تصمیم گیری و تعیین و اجرای

شرکت واحد و وجود کارگران رادیکالی که با استفاده از این سنتها در جریان مبارزات کارگران شرکت واحد نقش بازی کردند فضای معینی را دامن زده است.

سنتهای فعالیت رفرمیستی و سنت و گرایش امکانگرایانه بر پایه مبارزات با ارزش شرکت واحد و اخیراً کانونهای صنفی معلمان این توهم را ایجاد کرده است که گویا این سنت، سیاست عملی تر و واقعینانه تری را اتخاذ کرده است. این تحلیل و ارزیابی در میان بخشی از فعالین چپ و کمونیست در جنبش کارگری، این توهم را ایجاد کرده است که سیاستهای رادیکال را باید با استفاده از این سنتهای اجتماعی پیش برد. نمونه کپی برداری از اساسنامه سندیکای شرکت واحد در تشکلهای دیگر فقط بروز گوشه ای از این تحلیل و ارزیابی است.

برای شناخت از نفوذ این نوع تحلیل و ارزیابی غلط، کافی است اساسنامه تشکلهای موجود را با هم مقایسه کنید. همه آنها تقریباً بدون کم و کاست کپی اساسنامه سندیکای شرکت واحد هستند. تنها تفاوت این است تلاش شده است که این اساسنامه های بعدی را "رادیکالتر" کنند. تغییراتی در

جنبش کارگری و فعالین کمونیست درون این جنبش اساساً به مسایل صنفی خود مشغولند.

این تصویر باید تغییر کند. طبقه کارگر و نقش تعیین کننده آن به اندازه تصویر و نقش فعالین و رهبران این جنبش و افقی که نمایندگی میکنند برای جامعه قابل بازشناسی است. طبقه کارگر طبق تعریف نمیتواند آزاد شود مگر اینکه کل جامعه را آزاد کند. اگر با این سیاست موافق باشیم باید پذیریم که هنوز فعالین و رهبران سوسیالیست جنبش کارگری با این افق و سیاست در سبک کارشان فاصله زیادی دارند. مثلاً کارگران و بویژه فعالین چپ در جنبش کارگری نمیتوانند به هشت مارس و مسئله برابری زن و مرد بیتفاوت باشند و در عین حال انتظار داشته باشند زنان آنها را رهبران لایق خود بدانند. کارگران و فعالین کمونیست نمیتوانند فقط در مسائلی که مستقیماً به زندگی و فعالیت صنفی کارگر مربوط است دخالت کنند و انتظار داشته باشند کل جامعه این فعالین و رهبران را نیروی رهبری کننده خود بدانند.

متأسفانه این تصویر ناقص هم اکنون تصویر واقعی اکثریت بالایی

سیاستها و تاکتیک در مبارزات جاری، یک امر مهم و تعیین کننده است که باید فعالین کمونیست آنرا اتخاذ کنند. طیف رادیکال و چپ در جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی نمیتواند با اتکا به سنت گرایشهای دیگر، سیاست رادیکال و سوسیالیستی خودش را عملی کند. این تناقض اگر به نفع اتکا به جنبش مجمع عمومی و سازمان شورایی کارگران و فعالیت وسیع اجتماعی خاتمه نیابد دیر یا زود ما شاهد مشکلات و موانعی خواهیم بود که گرایش رادیکال و کمونیست درون جنبش کارگری را زمین گیر میکند. تلاش برای همکاری و اتحاد عمل گرایشهای رادیکال درون جنبش کارگری فارغ از گرایشهای فکری طیفهای مختلف آن، یکی از اولویتهای فعالین چپ و کمونیست است. ما در چند سال اخیر شاهد جنب و جوش قابل توجهی برای تشکیل یابی و گسترش اعتراضات کارگری بوده ایم و فعالین چپ و کمونیست درون جنبش کارگری در این راستا گامهای با ارزشی بجلو برداشته اند. اما تصویر عمومی جامعه از جنبش کارگری و رهبران آن، هنوز آن چیزی نیست که طبقه کارگر صاحب جامعه و رهبر و پیشتاز دیگر جنبشهای اجتماعی است. آنچه قابل مشاهده است

محمود صالحی

شوند.
هیئت موسس اتحادیه سراسری
کارگران اخراجی و بیکار

انجمن صنفی کارگران برق و
فلز کار کرمانشاه

کارگران نساجی شاهو

کارگران نساجی کردستان

جمعی از کارگران شرکت
واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

جمعی از کارگران کارخانه
پوریس

جمعی از کارگران اخراجی
آلومین

جمعی از کارگران پتروشیمی
کرمانشاه

جمعی از کارگران عسلویه

کارگران گرداننده سایت شورا
۲۱/۱/۱۳۸۵

امسال، فضا را بر کارگران جهت
برگزاری مراسم این روز، تنگ تر
نمایند.

محاکمه و دستگیری محمود
صالحی دهن کجی به طبقه کارگر و
زیر پا گذاشتن بدیهی ترین حقوق
میلیونها کارگر در رابطه با برگزاری
مراسم اول ماه مه است و ما
کارگران در قبال آن سکوت نخواهیم
کرد. ما برگزاری مراسم اول ماه مه
را حق مسلم خود می دانیم و امسال
با شکوه تر از همیشه به استقبال آن
خواهیم رفت.

ما امضا کنندگان این بیانیه با
محکوم کردن محاکمه و بازداشت
محمود صالحی، خواهان آزادی
فوری و بی قید و شرط وی هستیم و
از عموم کارگران و تشکلهای
کارگری می خواهیم تا بطور یکپارچه
ای نسبت به دستگیری محمود
صالحی اعتراض کرده و با خواست
آزادی فوری و بی قید و شرط وی، از
حقوق انسانی خود به دفاع برخیزند.

همچنین ما امضا کنندگان این
بیانیه از همه سازمانهای کارگری در
سراسر دنیا می خواهیم تا در آستانه
اول ماه مه از حقوق برسیم شناخته
شده ی بین المللی کارگران در
برگزاری آزادانه مراسم اول ماه مه در
ایران حمایت کرده و بطور یکپارچه
ای خواهان آزادی محمود صالحی

و قاضی تجدید نظر هم همان
شخص باشد. با این اوصاف من از
همه ی شما کارگران، مردم
آزادیخواه جهان، نهادهای مدافع
حقوق بشر، وکلای بدون مرز،
حقوقدانان و انسانهای آزادی خواه
می خواهم که به حکم محکومیت
پدرم و اجرای حکم اعتراض و پدرم
را که جرمی جز دفاع از خود و
دیگر هم طبقه ای هایش ندارد
مورد حمایت قرار دهید. ما هم
میخواهیم از یک زندگی شایسته
انسان امروز برخوردار باشیم!

سامرند صالحی
فرزند محمود صالحی
۲۰/۱/۱۳۸۶

به حزب کمونیست کارگری ایران بپیوندید

به ایسکرا کمک مالی کنید

تعدادی از تشکلهای کارگری در ایران:

محمود صالحی باید فوراً آزاد شود اول مه را باشکوه تر از هر سال برگزار خواهیم کرد

زنده باد جمهوری سوسیالیستی
حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ آوریل ۲۰۰۷
۲۲ فروردین ۱۳۸۶
ضمیمه:
بیانیه تشکلهای کارگری در
ایران:

رو نوشت به همه سازمانهای کارگری در سراسر دنیا محمود صالحی باید فوراً و بی قید و شرط آزاد شود

روز ۲۰/۱/۱۳۸۶ محمود
صالحی با ترفند صحبت در باره
مراسم اول ماه مه امسال به دادگاه
برده شد و همانجا بر اساس حکمی
که صادر گردیده و قبلاً به وی ابلاغ
نشده بود، بازداشت و بلافاصله به
بند ۷ زندان مرکزی شهر
سندرج منتقل گردید.
زندانی کردن محمود صالحی با
این شیوه، قبل از هر چیزی نشانگر
دستچاچی صادر کنندگان حکم
برای اجرای آن به هر طریق ممکن
است تا در آستانه اول ماه مه

محمود صالحی دهن کجی به طبقه
کارگر و زیر پا گذاشتن بدیهی ترین
حقوق میلیونها کارگر در رابطه با
برگزاری مراسم اول ماه مه است و
ما کارگران در قبال آن سکوت
نخواهیم کرد. ما برگزاری مراسم اول
ماه مه را حق مسلم خود می دانیم و
امسال با شکوه تر از همیشه به
استقبال آن خواهیم رفت.

حزب کمونیست کارگری از همه
مراکز کارگری، از دانشجویان و
معلمان و همه مردم آزادیخواه
میخواهد به هر شکل که میتوانند
به مبارزه برای آزادی محمود
صالحی بپیوندند و تلاش خود را
برای برپائی هرچه باشکوه تر و
گسترده تر اول مه دو چندان کنند.
پاسخ جمهوری اسلامی تشدید
مبارزه و گسترش اجتماعات
اعتراضی و برگزاری هرچه
قدرتمندتر اول ماه مه روز جهانی
کارگر است. اول مه امسال را باید به
یک اول مه تاریخی تبدیل کنیم.
مرگ بر جمهوری اسلامی
زنده باد اول مه

۱۰ تشکل و نهاد کارگری طی
بیانیه مشترکی دستگیری محمود
صالحی را محکوم کردند و خواهان
آزادی فوری و بی قید و شرط او
شدند. محمود صالحی دو روز قبل
در سفر دستگیر شد و به بند ۹ زندان
سندرج منتقل شد. تشکل هائی که
بیانیه مشترک صادر کرده اند
عبارتند از:

هیئت موسس اتحادیه سراسری
کارگران اخراجی و بیکار، انجمن
صنفی کارگران برق و فلزکار
کرمانشاه، کارگران نساجی شاهو،
کارگران نساجی کردستان، جمعی از
کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی
تهران و حومه، جمعی از کارگران
کارخانه پوریس، جمعی از کارگران
اخراجی آلومین، جمعی از کارگران
پتروشیمی کرمانشاه، جمعی از
کارگران عسلویه و کارگران گرداننده
سایت شورا.
این تشکلهای در بیانیه خود که
همزمان برای سازمانهای کارگری در
سطح جهان ارسال شده است، اعلام
کرده اند که محاکمه و دستگیری

نامه فرزند محمود صالحی، کارگر دستگیر شده در سفر

از سایت کارگران ایران

سامرند صالحی

نیروی انتظامی سقز به محل کار
محمود صالحی (پدرم) مراجعه
و به پدرم گفته است که فرماندار و
دادستان از شما دعوت کردند تا
در مورد مراسم ۱۱ اردیبهشت
امسال با شما صحبت کنند. پدرم
نیز از روی صداقت درونی این
دروغ بزرگ را باور کرده و همراه وی
به دادگاه مراجعه نمود است.

به محض ورود به دادگاه پدرم
متوجه می شود که اصلاً موضوع
۱۱ اردیبهشت در میان نیست؟!
بلکه موضوع مربوط به برگزاری
مراسم اول ماه مه ۱۳۸۳ و ۴
سال حکمی است که برای ایشان
در نظر گرفته شده بود. این حکم
اخیر در دادگاه تجدید نظر به ۱
سال زندان تعزیری و ۳ سال زندان
تعلیقی تبدیل شده است که
مستولان قضائی با این شیوه
غیره قانونی در تلاش اجرای آن
هستند.
مستولان قضائی با وجود
اعتراض پدر و مادرم به این نحو
اجرا و خودداری پدرم از امضای
حکم و بدون اعتنا به صحبت ها و
اعتراض ایشان بلافاصله با تدابیر
شدید امنیتی چندین مامور وی
را احاطه نموده و در ماشین
گذاشته با همراه چندین ماشین
پلیس خودروی حامل پدرم را
اسکورت و با سرعتی سرسام آور
از شهر به مکان نامعلومی انتقال
دادند. این در حالی است که پدرم
اولین کسی است که به این طریق
حکم به وی ابلاغ و بلافاصله به
زندان منتقل می شود. می
بایست حکم صادره بر علیه پدرم

همسنگران و همکاران پدرم
محمود صالحی! امروز ماموران
جمهوری اسلامی بار دیگر پدرم را
دستگیر کردند!
کارگران، مردم آزادیخواه
جهان، اتحادیه های کارگری و
نهادهای مدافع بشر در سراسر
جهان!
روز دو شنبه ۲۰/۱/۱۳۸۶
در ساعت ۱۲:۳۰ یکی از
فرماندهان حفاظت اطلاعات

دومین روز اعتصاب معلمان در شهرهای کردستان گسترده تر شد

بر اساس اخباری که به کمیته کردستان حزب رسیده است روزهای ۲۶ و ۲۷ فروردین ۱۳۸۶ همزمان و هماهنگ با معلمان سراسر کشور

معلمان در شهرهای کردستان دست به اعتصاب زدند. خبری که به کمیته کردستان حزب رسیده است معلمان شهرهای سنندج، سقز، بوکان و... دست به اعتصاب زدند. روز ۲۷ فروردین اعتصاب دامنه دارتر و وسیعتر بود. در سقز اکثر مدارس تعطیل بود. در بوکان دبیرستانها تعطیل شد. در سنندج دبیرستانها و هنرستانهای این شهر به اعتصاب پیوستند.

معلمان در مدارس حاضر شدند اما در کلاسهای درس حاضر نشدند. به دانش آموزان گفته شد که مدارس به دلیل عدم جوابگویی دولت به خواست معلمان تعطیل است. در اکثر مراکز آموزشی که معلمان دست به اعتصاب زده بودند معلمان در دفاتر آموزشی حضور به هم رسانده و کلاسهای درس تعطیل شد. خبر حاکی از آن است که قرار است روز ۲۸ فروردین معلمان در مقابل اداره آموزش و پرورش تجمع کنند.

کمیته کردستان حزب ضمن حمایت قاطع از اعتصاب و

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران
۲۷ فروردین ۱۳۸۶
۱۶ آوریل ۲۰۰۷

معلمان خمینی شهر با تجمع اعتراضی خود معلم زندانی را آزاد کردند و با گل و شیرینی از او استقبال کردند

معلمان خمینی شهر با تجمع اعتراضی خود در محل اداره آموزش و پرورش این شهر، همکار خود، آقای ابطی را آزاد کردند. در این تجمع که در ساعت ۱۱ شب برگزار شد بیش از ۲۰۰۰ نفر شرکت داشتند. مقامات آموزش و پرورش برای جلوگیری از تجمع به معلمان اطلاع

دادند که آقای ابطی آزاد شده است و از معلمان خواستند که به تجمع خود پایان دهند. اما معلمان در محل ماندند و دولت را مجبور کردند ابطی را ساعت ۱۱ و نیم شب آزاد کند. معلمان با تقدیم گل به ابطی و توزیع شیرینی در میان حاضرین از او استقبال کردند. همکاران با تقدیم گل و پخش

شیرینی از ایشان استقبال نمودند. معلم آزاد شده و یکی دیگر از مسئولین کانون صفتی که در این تجمع حضور داشتند بر تداوم مبارزه و از جمله تجمعات اردیبهشت ماه تاکید کردند. مبارزه معلمان خمینی شهر، یک الگوی مناسب برای همه معلمان و همچنین کارگران و دانشجویان است. در مقابل دستگیری باید دست به تجمع زد، مردم را فراخواند و متحد و یکپارچه بر خواست خود ایستادگی کرد و رژیم را وادار به آزادی همکاران خود کرد. رژیم در موقعیت ضعیفی است و از تداوم اعتصاب و تجمعات اعتراضی معلمان شدیداً وحشت دارد. از این موقعیت باید برای آزادی معلمان دستگیر شده و عقب راندن رژیم در مقابل خواستههای بحق معلمان

استفاده کرد. پیروز باد مبارزه متحدانه معلمان مرگ بر جمهوری اسلامی آزادی، برابری، حکومت کارگری زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۶ آوریل ۲۰۰۷
۲۷ فروردین ۱۳۸۶

دومین روز اعتصاب سراسری معلمان با قدرت انجام شد در کرمان و همایون شهر تعدادی از معلمان دستگیر و در برخی شهرها مورد تهدید قرار گرفتند

اعتصاب سراسری معلمان که از روز یکشنبه ۲۶ فروردین شروع شده بود و روز دوشنبه نیز با قدرت ادامه یافت. اعتصاب دو روزه معلمان طبق تصمیم از قبل و علیرغم دستگیری های وسیع و تهدیدات مختلف انجام شد. در میان معلمان بحث از ادامه اعتصاب در روزهای آینده است. در تهران همانطور که در گزارش قبلی به اطلاع رساندیم اکثر قریب به اتفاق مدارس در اعتصاب بسر بردند. گفته میشود که مدارس راهنمایی و دبیرستانها در اعتصاب کامل بودند اما برخی از مدارس ابتدائی باز بود، ولی تدریسی صورت نگرفت.

سقز، بوکان، همدان، الیگودرز، اردبیل، کرمان، ارومیه، تبریز و بروج اکثر مدارس در این شهرها در اعتصاب بودند. در اسلامشهر معلمان بخاطر اعتصاب مورد تهدید قرار گرفتند. به آنها اخطار شد که حق جمع شدن در مدرسه را ندارند و مدارس را خواهند بست!

مراجعه دستگیر و هنوز از محل بازداشت آنها اطلاعی در دست نیست. در کرمان رئیس آموزش و پرورش، معلمان را به توطئه چینی علیه نظام متهم کرد و تعدادی نیز بازداشت شدند. لازم به یادآوری است که روز ۲۵ فروردین نیز آقایان حمید پور وثوق، علیرضا رضایی و محمد رضا رضایی بازداشت و به زندان اوین منتقل شدند. معلمان خواهان آزادی فوری

آزاد شوند دستگیری و اذیت و آزار معلمان فوراً باید پایان داده شود و همه پرونده ها و وثیقه ها باطل اعلام گردد.

اعتصاب و تجمع و آزادی بیان حق مسلم معلمان و همه مردم است.

مرگ بر جمهوری اسلامی آزادی، برابری، حکومت کارگری زنده باد جمهوری سوسیالیستی

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۶ آوریل ۲۰۰۷
۲۷ فروردین ۱۳۸۶

برنامه های تلویزیون انترناسیونال

برنامه های انترناسیونال همه روزه، تا راه افتادن تلویزیون ۲۴ ساعته حزب در شبکه هات برد، از ساعت ۳ و نیم تا ۴ و نیم عصر به وقت تهران (۲ تا ۳ بعدازظهر به وقت اروپای مرکزی، ۵ تا ۶ صبح به وقت لس آنجلس) از کانال یک پخش میشود. این برنامه هرشب از ساعت ۱۱ و نیم تا ۱۲ و نیم ظهر به وقت ایران، ۱۲ تا ۱ نیمه شب به وقت لس آنجلس، ۹ تا ۱۰ صبح به وقت اروپای مرکزی تکرار میشود. آدرس کانال جدید:

<http://www.newchannel.tv> برای تماشای برنامه از طریق اینترنت

<http://www.channelonetv.com> برای تماشای مستقیم

شماره تلفن تماس با کانال جدید: 001-323 284 42 82

یک اتحادیه کارگری در استرالیا خواهان آزادی فوری محمود صالحی شد

اتحادیه کارگران ساختمانی، جنگلداری، معدن و انرژی استرالیا طی نامه ای به احمدی نژاد، جمهوری اسلامی را بخاطر دستگیری محمود صالحی محکوم کرد و خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط او شد.

در این نامه که به امضای اندرو فرگوسن دبیر ایالتی این اتحادیه رسیده است، از حق تشکل و اعتصاب و آزادی بیان سیاسی برای کارگران ایران حمایت شده است.

حزب کمونیست کارگری سازمانهای کارگری در سراسر جهان، مراکز مختلف کارگری در ایران، دانشجویان و همه مردم آزادیخواه را به مبارزه برای آزادی محمود

صالحی، معلمان زندانی و کلیه زندانیان سیاسی فرامیخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۲ آوریل ۲۰۰۷

۲۳ فروردین ۱۳۸۶

ضمیمه: نامه اتحادیه کارگران ساختمانی، جنگلداری، معدن و

انرژی - استرالیا

Construction Forestry

Mining and Energy Union

۱۲ آوریل ۲۰۰۷

آقای محمود احمدی نژاد

رئیس جمهور جمهوری اسلامی

ایران

Email: dr-ahmadinejad@president.ir

آقای احمدی نژاد عزیز،

است.

اتحادیه کارگران ساختمانی

جنگلداری معدن کاری و انرژی

معتقد است که آزادی تشکل و حق

ایجاد اتحادیه کارگری مستقل از

ابتدایی ترین حقوق انسانی هستند،

و آقای صالحی مشغول انجام

فعالیتهای قانونی کارگری بودند.

اتحادیه ما همچنین معتقد است که

قصور شما در میسر ساختن حق

تشکل، اعتصاب، و مهمتر از همه

حق آزادی بیان سیاسی برای طبقه

کارگر، نه تنها تجاوز به قوانین بین

المللی است، بلکه نقض قانون

اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز

میباشد.

رفتار شما با آقای صالحی و سه

رهبر کارگری دیگری که در کنار

ایشان دادگاهی شدند، اعتبار

جهانی کشور شما را تنزل داده و

موضوع: حبس فعال کارگری،

محمود صالحی

من این نامه را جهت محکوم

نمودن بازداشت و زندانی نمودن

محمود صالحی، رئیس سابق انجمن

صنعتی کارگران خباز سقز و یک فعال

سرشناس کارگری ایران به شما

مینویسم.

اتحادیه کارگران ساختمانی

جنگلداری معدن کاری و انرژی در

گذشته نیز عصبانیت خود را نسبت

به تصمیم دولت شما مبنی بر

تعقیب قانونی آقای صالحی بدلیل

فعالیتهای ایشان برای سازماندهی

مراسم اول مه در سال ۲۰۰۴ ابراز

کرده است، اما بازداشت مجدد

ایشان در ۹ آوریل، قبل از اینکه

حکم رسمی و قضاوت دادگاه تجدید

نظر ابلاغ شود، نقض کامل عدالت

فعالین و تشکلهای کارگری . . .

از صفحه ۳

داد. گرایش کمونیسم کارگری باید کل افق و همه تصویر را جلو روی جامعه قرار دهد. فقط با این افق و این سیاست میتوان اعتماد دیگر جنبشهای رادیکال اجتماعی را جلب کرد.

گرایش و جنبشی که رهبران و فعالین آن در مقاطع مختلف در راس مبارزات جاری جامعه قرار گرفته باشد و راههای پیشروی جامعه را نمایندگی کرده باشد در اول مه هم بسیار ساده خواهد بود که کل جامعه را به کارزاری تعیین کننده فرابخواند. نقد موانعی که مورد بحث قرار گرفت میتواند کل تصویر فعالین کارگری را تغییر دهد. فعالین کمونیست در جنبش کارگری هر اندازه سریعتر از این موانع عبور کنند به همان اندازه کل مبارزات اجتماعی و جنبش کارگری را میتوانند وارد فاز تعیین کننده تری نمایند.

آوریل ۲۰۰۷

از سایت های
حزب کمونیست کارگری ایران
دیدن کنید

www.wpiran.org
www.rowzane.com

از فعالین و رهبران چپ در جنبش کارگری در ایران است. بنابر این باید روشن باشد که طبقه کارگر و فعالین کمونیست در جنبش کارگری به همه مسایل جامعه کار دارند و باید جواب خود را به آن بدهند. از مسئله کودک گرفته تا تلاش برای آزادی زندانیان سیاسی، از مقابله با سیاست آپارتاید جنسی گرفته تا سیاست سرکوب و دفاع از آزادی بیان، از حق تشکل و تجمع گرفته تا حقوق برابر همه شهروندان و... همگی مسایلی مربوط و مهم برای طبقه کارگر محسوب میشوند. سیاست کمونیسم کارگری و مسئولانه نمیتواند بر این معضلات جامعه چشم ببندد و در عین حال خود را رهبر جامعه بداند و مدعی تغییر ریشه ای و نفی استثمار و نابرابری باشد. کارگری که تنها در اول مه به جنب و جوش میفتاد و روز جهانی زن او را به کاری و فعالیتی وادار نمیکند، محدودنگری و غیر سیاسی گری خود را نشان میدهد. متأسفانه اکثریت فعالین کارگری توجه جدی به این امر نداشته اند. با این توجه که نباید فعلاً در سیاست دخالت کنند، حقوق پایمال شده نصف جمعیت یعنی زنان را نادیده میگیرند. این تصویر را باید تغییر

تجمع کارگران خباز سقز در دفاع از محمود صالحی به خشونت کشیده شد

کارگران معترض مورد حمله نیروهای امنیتی قرار گرفتند. ۱۵ نفر از کارگران بازداشت شدند.

کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران همه کارگران و مردم را فرا میخواند از خواست آزادی محمود صالحی حمایت کنند. محمود صالحی باید بدون قید و شرط آزاد شود. همه احکام صادره علیه فعالین کارگری سقز باید لغو شود.

تجمع کارگران خباز سقز نمونه برجسته اعتراض به احکام رژیم اسلامی علیه فعالین کارگری است. این الگویی خوبی برای ادامه این اعتراضات و حمایت از فعالین کارگری و تلاش برای آزادی محمود صالحی است. همه کارگران بازداشت شده باید فوری و بدون هیچ قید و شرطی آزاد شوند.

کمیته کردستان
حزب کمونیست کارگری ایران
۲۷ فروردین ۱۳۸۶
۱۶ آوریل ۲۰۰۷

بر اساس خبر رسیده به کمیته کردستان حزب روز دوشنبه ۲۷ فروردین ۱۳۸۶ ساعت ۴ بعد از ظهر کارگران خباز سقز در مقابل شرکت تعاونی خبازان این شهر که محل کار محمود صالحی بود تجمع کردند. کارگران خواهان آزادی محمود صالحی شدند. بعد از تجمع کارگران نیروهای امنیتی و انتظامی رژیم به کارگران حمله کردند. کارگران مورد ضرب و شتم قرار گرفتند. تعدادی از کارگران زخمی و ۱۵ نفر بازداشت شدند.

لازم به توضیح است قبل از این تجمع محمد عبیدی پوریکی از فعالین کارگری شهر سقز و هم پرونده محمود صالحی احضار شد و مورد بازجویی مقامات امنیتی رژیم اسلامی قرار گرفت، بعد از ساعاتی بازجویی و تهدید این فعال کارگری آزاد شد.

مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!